

Nr 272.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av ett kronan tillhörigt område i Boden; given Stockholms slott den 24 april 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Per Edvin Sköld.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 24 april 1942.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Sköld:

I skrivelse den 13 mars 1942 har *arméförvaltningens fortifikationsstyrelse* anført, att drätselkammaren i Bodens stad anhållit, att staden måtte få förvärva kronan tillhöriga stadsägan nr 446 inom Bodens stad. Kommendanten i Bodens fästning, som yttrat sig i ärendet, hade upplyst, att ifrågavarande stadsäga tillsammans med annan mark inom Bodens stad tagits i anspråk av kronan genom expropriation. Lagfart å stadsägan hade beviljats för kronan den 20 januari 1926. Inom stadsägan vore en bostadstomt utarrenderad för ett årligt arrende av 40 kronor, vilket arrende utginge år 1946, och vidare vore all betesmark å området utarrenderad för ett årligt arrende

av 175 kronor, vilket arrende utginge den 14 mars 1943. Än vidare hade åt köpmannen Emil Thurfjell upplåtits rätt att utföra och bibehålla en för gångtrafik avsedd bro från kronans område till Thurfjell tillhörig mark. Bodens stad hade, under hänvisning till områdets låglänthet och de stora kostnader en utfyllning skulle medföra, bjudit 5,000 kronor för stadsägan. Detta pris hade av kommandanten befunnits vara för lågt, och fördenskull hade åt distriktslantmätaren Nils Johnson i Boden uppdragits att värdera stadsägan. Av Johnsons värderingsutlåtande inhämtades följande:

Av stadsägan i fråga vore den del, som låge sydost om en linje A—B å en handlingarna i ärendet bifogad kartskiss, belägen inom stadsplanen för Bodens stad, och den del, som låge nordväst om linjen A—B, belägen utanför stadsplanen. Den inom stadsplanen belägna marken, av vilken enligt stadsplanen omkring 9.79 hektar fastmark vore utlagd till industrikvarter och omkring 0.63 hektar till gatumark, bestode till omkring två tredjedelar av ängsmark och till omkring en tredjedel av buskbevuxen mark samt torde i sin helhet vara lämplig att uppodla till åker. Storleken av det utanför stadsplanen belägna området av stadsägan vore omkring 2.30 hektar, vilket område till större delen vore bevuxet med björkskog samt hade ett från synpunkten av bebyggelse med bostadsfastigheter synnerligen vackert läge. Det innanför stadsplanen belägna området värderades av Johnson från jordbrukssynpunkt till 8 öre per kvadratmeter eller i sin helhet till 8,300 kronor och området utanför stadsplanen till 25 öre per kvadratmeter eller i sin helhet till 5,750 kronor. Hela stadsägan värderades alltså av Johnson vid försäljning i ett sammanhang till 14,050 kronor.

Fortifikationsstyrelsens domänofficer hade i utlåtande den 24 januari 1942 med utgångspunkt från de av Johnson åsatta värdena uttalat att, med hänsyn till att ett visst område om 539 kvadratmeter av stadsägan tidigare av stadsingenjören i Boden värderats till 50 öre per kvadratmeter, lägsta priset å det till försäljning nu ifrågasatta området torde få anses vara 14,312 kronor 38 öre.

På förfrågan hade drätselkammaren i Boden den 23 februari 1942 meddelat fortifikationsstyrelsen, att staden vore villig att för stadsägan erlagga nämnda pris av 14,312 kronor 38 öre.

För egen del anförde fortifikationsstyrelsen, att området icke syntes vara för försvarsändamål eller annat statligt ändamål behövt, varför styrelsen ansåge sig böra föreslå, att området finge försäljas till Bodens stad, varvid det av staden numera erbjudna priset, 14,312 kronor 38 öre, syntes kunna godtagas. Staden borde emellertid ikläda sig skyldighet att respektera de området besvärande upplåtelseavtalen ävensom ensam bestrida med fångat förenade kostnader.

Då området icke torde erfordras för försvarsväsendets räkning och då det föreslagna priset, 14,312 kronor 38 öre, synes godtagbart med hänsyn till att synnerligen omfattande utfyllnads- och dräneringsarbeten samt väganläggningar bliva erforderliga innan området kan rationellt utnyttjas, får jag tillstyrka, att en försäljning på av fortifikationsstyrelsen föreslagna villkor kommer till stånd. I det blivande köpeavtalet torde böra föreskrivas, att

staden skall ensam svara för alla med fånget förenade kostnader, inklusive lagfart å fånget, ävensom vara pliktig att respektera förutberörda upplåtelseavtal.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att medgiva, att stadsägan nr 446 i Bodens stad må försäljas till staden på i huvudsak de villkor, som av mig i det föregående angivits.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Sven Berglund.
